

**CENTRALNA
KOMISJA
EGZAMINACYJNA**

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2017/2018**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK FRANCUSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJF-P1**

MAJ 2018

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	V
	1.2.		F
	1.3.		F
	1.4.		V
	1.5.		F

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D
	2.2.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
	2.3.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	E
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.3.		A
	3.4.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
	3.5.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.6.		C

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D
	4.2.		B
	4.3.		E
	4.4.		F

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	5.2.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	5.3.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		A
	6.3.		D
	6.4.		C
	6.5.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B
	7.2.		D
	7.3.		C

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	8.2.		A
	8.3.		A
	8.4.		B
	8.5.		A

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
	9.2.		B
	9.3.		B
	9.4.		A
	9.5.		B

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Razem z kolegami zaplanowaliście wspólny wyjazd. Niestety, spóźniłeś(-aś) się na miejsce spotkania i koledzy pojechali bez Ciebie. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- podaj informacje na temat planowanego wyjazdu
- wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę
- opisz, co czułeś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania
- poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.8. *Zdający opisuje intencje [...] i plany na przyszłość.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.7. *Zdający wyraża emocje.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu.
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości**
Je sortirai plus tôt. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Je me lèverai plus tôt le jour du départ.* (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **podaj informacje na temat planowanego wyjazdu**
Nous avons décidé d'aller en train à Cracovie pour trois jours.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
 - **podaj informacje na temat planowanego wyjazdu**
Nous voulions aller chez notre copain qui habite au bord de la mer dans une grande maison.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
 - **wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę**
Je suis arrivé en retard parce qu'il y avait un embouteillage à cause d'un accident.
6. Wyrażenia takie, jak np. *se mettre en colère, venir/être en retard, le jour du départ, faire de la planche* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania**
J'étais irrité et énervé.
J'étais désolé et content.
Je me sentais malheureux, j'étais triste.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania**
J'étais malheureux et j'ai pleuré de colère.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
- **podaj informacje na temat planowanego wyjazdu**
 - **wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę**
Je suis venu en retard à notre rendez-vous à la gare du Nord d'où nous devons partir.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. wspominając o swoich planach na przyszłość pisze: *acheter un réveil*. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
- **poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości**
J'ai demandé à ma mère de me réveiller. („nie odniósł się”) O→N
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Je ne sais pas comment je me sentais*.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
- **opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania**
J'étais zły na siebie. („nie odniósł się”)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
- **podaj informacje na temat planowanego wyjazdu**
On a décidé de prendre le train nocturne pour aller à la mer. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Razem z kolegami zaplanowaliście wspólny wyjazd. Niestety, spóźniłeś(-aś) się na miejsce spotkania i koledzy pojechali bez Ciebie. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- podaj informacje na temat planowanego wyjazdu
- wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę
- opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania
- poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości.

Salut Pauline,

Je voudrais te raconter ce qui m'est arrivé !

• podaj informacje na temat planowanego wyjazdu		
7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.		
<p>Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający podaje różne informacje na temat wyjazdu, np.</p> <ul style="list-style-type: none">• miejsce docelowe, np. <i>On a décidé de partir à Bruxelles et de visiter la Grand Place. / Mes parents ont une maison à la montagne, alors c'était un lieu idéal pour nous. / Marie et moi, on a voulu voir une exposition à Cracovie.</i> LUB• środek transportu, uczestnicy wyjazdu, np. <i>J'ai proposé d'y aller en train car c'est confortable. / Nous avons acheté pas cher des billets d'avion. / Marek partira avec nous et avec son frère. / Mes amis du collège avaient envie d'aller avec nous.</i> LUB• data/godzina wyjazdu, czas trwania, np. <i>On a choisi le dernier weekend d'avril pour aller à Cracovie. / Nous avons voulu passer trois jours au bord de la mer. / Nous avons fixé la date du départ, le 28 avril.</i> <p>Podanie cyfrą daty lub liczby uczestników wyjazdu nie wystarczy do realizacji polecenia, np. <i>On voulait partir 1.05.2018. On est partis à 5.</i> („nie odniósł się”)</p> <p>Data lub liczba uczestników wyjazdu (zapis cyfrą) mogą być elementem rozwinięcia pod warunkiem, że został zrealizowany element kluczowy polecenia, np. <i>On a décidé d'aller à 5 à Cracovie et de prendre le train.</i></p> <p>Nazwy własne w języku innym, niż zdawany, w tym geograficzne, nie są uznawane za odniesienie do podpunktu polecenia, np. <i>On voulait aller au bord de Bachotek.</i> („nie odniósł się”) ALE <i>On voulait aller au bord du lac Bachotek.</i> („odniósł się”).</p> <p>Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:</p> <ul style="list-style-type: none">• nie podaje żadnych informacji na temat planowanego wyjazdu, np. <i>Partir ensemble, c'est génial.</i>• informuje o wyjeździe innych osób (nie jest to wspólny wyjazd ze zdającym), np. <i>Ma sœur est allée à Paris pour quelques jours.</i>		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Nous sommes partis. On voulait partir. J'ai acheté des billets.	Nous avons décidé d'aller à la mer. Nous voulions passer deux jours à la montagne. On a choisi le train.	Nous avons décidé d'aller à la mer pour bronzer et faire de la planche à voile. On a choisi lundi parce qu'il y a moins de touristes à la plage.

- wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do **co najmniej jednej** części polecenia, np.

- wspomina o swoim spóźnieniu na miejsce zbiórki, nie podając żadnego powodu spóźnienia, np. *Malheureusement, je suis arrivé en retard à notre rencontre à la gare. / Le rendez-vous a été à 10h et moi, je suis arrivé à 10h30. / Je suis arrivé trop tard à l'aéroport, mes amis n'étaient plus là. / Quand je suis arrivé à notre rendez-vous, il n'y avait plus personne.* LUB
- wyjaśnia przyczynę **spóźnienia**, np.
 - podaje/opisuje czynność własną lub innej osoby, która uniemożliwiła mu punktualne przybycie na zbiórkę, np. *Mon père a trop longtemps cherché où garer. / J'ai cherché mon portable et je suis sorti trop tard de la maison. / Je ne pouvais pas trouver mes clés de la maison. / J'ai raté mon bus et j'ai dû attendre le suivant. / J'ai dû promener mon chien avant le départ.* LUB
 - opisuje wydarzenie, które stało się przyczyną spóźnienia, np. *Il y avait un accident/un embouteillage.* LUB
 - podaje obiektywny lub subiektywny powód spóźnienia się, np. *Il y a des travaux à l'aéroport et je me suis perdu. / À la gare, la porte d'entrée était fermée.*

Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ” (car, parce que), gdy z kontekstu nie wynika powód spóźnienia na miejsce zbiórki, np. *J'ai pris le bus.* („nie odniósł się”), *Je suis venu en retard parce que j'ai pris le bus.* („odniósł się”)

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (wspomnienie o spóźnieniu i przedstawienie powodu tego spóźnienia) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do żadnej części tego podpunktu polecenia, np.

- wspomina ogólnie o spóźnianiu się na spotkanie, np. *Je n'aime pas être en retard.*
- informuje o spóźnieniu innych osób, np. *L'ami de Paul a raté son train.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Je suis venu à 10h. Mes copains ont pris le train. Le train était en retard.	J'ai été en retard. Le jour précédent, je me suis couché trop tard. J'ai oublié l'heure du rendez-vous.	Je suis venu en retard. Hier, je me suis couché trop tard et je n'ai pas entendu le réveil. Quand j'allais à la gare, le bus est tombé en panne et j'ai dû attendre un autre bus, alors j'ai été en retard. Mon copain a téléphoné et il m'a parlé pendant dix minutes, c'est pourquoi je suis arrivé trop tard à la gare.

- **opisz, co czuleś(-aś) po przybyciu na miejsce spotkania**

7.7. Zdający wyraża emocje [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do swojej reakcji po przybyciu na miejsce spotkania:

- opisuje/nazywa swoje uczucia/emocje/odczucia; wymagane jest przynajmniej jedno określenie emocji – negatywnych lub pozytywnych, np. *J'étais déçu / triste / en colère / furieux / désolé / malheureux / accablé / content / énervé / stressé*. LUB
- określa/opisuje swoje zachowanie, czynności, reakcje; działania związane z emocjami mogą być elementem rozwinięcia pod warunkiem, że jest zrealizowany element kluczowy tj. nazwanie emocji, np. *J'étais triste et j'ai pleuré de colère*.

J'ai tapé l'arrêt de bus ! – N (samo działanie)

J'ai tapé l'arrêt de bus car j'étais furieux. – O

J'ai donné un coup de pied à la valise. – N (samo działanie)

J'ai donné un coup de pied à la valise, je me sentais malheureux. – O

J'ai donné un coup de pied à la valise, je me sentais malheureux, je ne savais pas quoi faire. – R

J'ai crié. – N

J'ai crié de colère. – O

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- pisze o odczuciach/zachowaniu innych osób, np. *Les gens m'ont regardé étonnés*.
- nie wyraża swoich emocji, np. *Je ne savais pas quoi faire*.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
J'étais seul.	J'ai été déçu.	J'ai été déçu et énervé, alors, j'ai téléphoné à mon copain Paul.
J'avais mal.	C'était un cauchemar pour moi.	C'était un cauchemar pour moi. J'ai décidé de rentrer vite à la maison.
Mes copains ont été déçus.	J'ai pleuré de tristesse.	J'étais triste, je me suis assis sur un banc et j'ai appelé mes amis.
Je suis rentré chez moi.		

- poinformuj, jak zamierzasz uniknąć podobnej sytuacji w przyszłości.

5.8. Zdający opisuje intencje [...] i plany na przyszłość.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający

- opisuje/określa czynności, które będzie wykonywał / przedstawia zasady, których będzie przestrzegał, aby uniknąć spóźnień w przyszłości, np. *Je ferai la valise un jour avant. / Avant chaque départ, je dirai à ma mère de me réveiller. / Je préparerai tous les documents bien en avance. / Je sortirai de la maison deux heures plus tôt. / La prochaine fois, je prendrai le métro, comme ça, j'éviterai les embouteillages. / À partir de ce jour-là / d'aujourd'hui, je vais vérifier l'horaire des bus avant le départ.*
- wymienia czynności, których nie będzie wykonywał / których będzie unikał, np. *Je ne vais pas lire tard la nuit. / J'éviterai de surfer sur internet jusqu'à minuit.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie wyjaśnia, w jaki sposób zamierza uniknąć spóźnienia w przyszłości, np. *Je n'aime pas faire attendre les autres.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Je me suis levé plus tôt.</p> <p>Ce sera difficile.</p> <p>Plus jamais je ne ferai pas une erreur comme cela.</p>	<p>Je dois me lever plus tôt.</p> <p>Il faudra tout préparer avant.</p> <p>Je partirai dix minutes plus tôt.</p>	<p>Je dois me lever plus tôt et sortir plus tôt de la maison pour ne pas manquer le bus.</p> <p>Il faudra tout préparer avant et ne pas chercher mes affaires le matin.</p> <p>Je demanderai à maman de me réveiller et je partirai un peu plus tôt que d'habitude.</p>

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac absolwentów. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Salut Pauline,
Je voudrais te raconter ce qui m'est arrivé !
C'était notre destination.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływania się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane.
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny).
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst.
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania. (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu)
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.

7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

- **wspomnij o swoim spóźnieniu na miejsce spotkania oraz wyjaśnij jego przyczynę**
Le bus avait des problèmes.
Le bus est tombé en panne. – zawiera „precyzyjne sformułowania”.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce <u>gżeje</u>.</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce <u>gzać</u> w lecie.</i>
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<i>Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco</u>.</i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *svp*, *bcp*, *dsl* („*désolé*”), *NP* (*no problem, pas de problème*), należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *groupe*, np. *série* „*M jak miłość*”, *livre* „*Świat Dysku*”.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *la rue* (2 słowa), *chez le docteur* (3 słowa), 1780 (1 słowo), le 10.01.2017 (2 słowa), le 10 janvier 2017 (4 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone apostrofem, np. *l'hôtel, j'ai*
 - słowa łączone dywizem, np. *rendez-vous, c'est-à-dire*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, le *XXe siècle* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia się w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty*. – 4 słowa.